

کانون نویسندگان ایران

ضرب و جرح و بازداشت؛ هدیه به کارگران ایران

به دنبال فراخوان چند تشکل مستقل کارگری روز 11 اردیبهشت (اول ماه مه) صدها کارگر و فعال کارگری مقابل مجلس شورای اسلامی تجمع کردند. گروهی از معلمان و دانشجویان نیز به این تجمع پیوستند. تجمع‌کنندگان شعار می‌دادند: "این همه اختلاسگر، زندانه سهم کارگر"، "نان، کار، آزادی، حق مسلم ماست" و "کارگر، معلم، دانشجو، اتحاد اتحاد".

هنوز ساعتی از این گردهمایی اعتراضی نگذشته بود که ماموران انتظامی و امنیتی به جمعیت یورش بردند و به ضرب و جرح و بازداشت معترضان پرداختند. به گفته‌ی شاهدان که در فضای مجازی منعکس شده است، حمله‌ی ماموران بسیار خشن و بی‌رحمانه بود. آنها حتی زنان و مردان مسن را نیز به شدت کتک می‌زدند. در این یورش ده‌ها تن از تجمع‌کنندگان از جمله رضا شهابی، کیوان صمیمی، حسن سعیدی، وحید فریدونی، محمدعلی اصلاغی، سیدرسول طالب مقدم و ... بازداشت شدند و تا این ساعت خبری از آزادی آنها نیست.

اول ماه مه (11 اردیبهشت) روز جهانی کارگر است. در بسیاری از کشورها کارگران به خیابان می‌آیند و خواست‌های خود را فریاد می‌زنند. میزان و کیفیت برگزاری مراسم این روز در هر جامعه‌ای به درجه‌ی برخورداری آن جامعه از آزادی بیان بستگی دارد. جایی که این مراسم ممنوع یا سرکوب می‌شود آزادی بیان وجود ندارد. نمونه‌ای از آن را روز گذشته در تجمع کارگران و فعالان کارگری در مقابل مجلس شورای اسلامی مشاهده کردیم. کارگرانی که روزگارشان در فاصله‌ای بسیار از خط فقر می‌گذرد، مقابل یک نهاد حکومتی تجمع کردند تا به مدنی‌ترین شکل اعتراض و خواست‌های خود را بیان کنند؛ اما پاسخ آنها با باتوم و مشت و لگد و دستبند و بازداشت داده شد: هدیه‌ی دولت به کارگران در روز کارگر! این برخورد غریبی نیست بارها و بارها و در هر اعتراض مشاهده شده است؛ نه فقط هنگام اعتراض برای بهتر شدن شرایط زندگی که در بدیهی‌ترین امور مانند درخواست دستمزدهای عقب‌افتاده نیز. آخر کارگرانی که برای گرفتن سه ماه حقوق معوقه‌شان ناچارند یک ماه کف خیابان فریاد بزنند، چه حق اعتراضی برای بهتر شدن زندگی دارند؟! این وضعیت منحصر به کارگران نیست و شامل همه‌ی معترضان از هر قشر و گروه می‌شود. همین چند روز پیش بود که سه نویسنده را برای نوشتن کتاب و انتشار نشریه‌ی داخلی محاکمه کردند، کمی پیش‌تر از آن معلمان معترض را زدند و بستند و به زندان انداختند، دانشجویان را . . . روزنامه‌نگاران را . . . و دیروز هنگام برگزاری تجمع اعتراضی کارگران، پس از کتک زدن آنها، بیش از سی تن را بازداشت کردند. این جامعه از چه راه دیگری بگوید که اعتراض حق اوست؛ دیگر به چه زبانی باید بگوید که آزادی بیان می‌خواهد؛ به چه زبان؟